

HỘI TRƯỞNG GIA ĐÌNH GPBN - Tháng 09/2024

I. LỜI CHÚA: - Thứ 4 sau CN XXII TN: Lc 4,38-44.

II. SUY NIỆM:

Hôm nay, Tin mừng mời gọi ta chiêm ngắm phép lạ chữa lành của Chúa Giêsu trong đời thường. Vào ngày Sa-bát, sau khi vừa giảng dạy và xua trừ ma quỷ trong hội đường, Đức Giêsu lại đến ngay nhà người môn đệ thân tín và chữa lành cho bà mẹ vợ của ông. Khác với khi trừ quỷ, lần này, Người đã tiến lại, cúi xuống, gần bà hơn và ra lệnh cho cơn sốt biến mất. Không chỉ chữa lành mẹ vợ của Phêrô, đồng đảo những người đau yếu cũng kéo đến với Người, họ đến với đủ thứ bệnh hoạn tật nguyền. Người cũng đặt tay lên từng bệnh nhân và chữa cho họ. Dường như việc chữa lành trở nên hết sức bình thường, mộc mạc, bình dị, chứ không mang tính phô diễn một khả năng kỳ vĩ.

Có lẽ đó là cách Thiên Chúa vẫn đang can thiệp vào cuộc sống của mỗi người chúng ta. Ngài đang cố chạm đến mỗi người. Những phép lạ xảy ra không chú trọng đến vẻ kỳ vĩ, lớn lao bề ngoài, mà là những “tác động - đụng chạm” của Thiên Chúa nơi con người, là cuộc tiếp xúc gặp gỡ của con người và Thiên Chúa: Chúa Giêsu cầm tay bà mẹ vợ của thánh Phêrô, Người đặt tay trên các bệnh nhân. Thiên Chúa đã gặp gỡ con người như thế, và Chúa luôn muốn đưa con người đến tình trạng tốt hơn, đến một cuộc sống tốt hơn. Đó là cách Thiên Chúa tác động lên đời sống thường ngày của chúng ta.

Ngang qua những phép lạ này, ta nhận ra Thiên Chúa cũng đã thực hiện bao nhiêu phép lạ trong cuộc sống của ta: những điều may lành ta nhận được hằng ngày, những khó khăn ta có thể vượt qua, những lần thoát hiểm nguy, những lần vượt qua kinh nghiệm đau khổ, những hàn gắn trong gia đình, những chữa lành trong các mối tương quan..., mọi thứ ấy chẳng phải là những can thiệp lạ lùng của Chúa trong đời sống của ta sao? Những điều ấy thật lạ lùng nhưng lại rất đời bình dị, thân quen nên dường như ta không thể nhận ra được. Hơn nữa, những phép lạ Chúa thực hiện không phải vì để nổi danh, không phải vì vinh quang, nhưng chỉ vì lòng thương xót dành cho ta. Điều Chúa muốn nơi bà mẹ vợ ông Phêrô là bà được phục hồi và chỗi dậy để đón tiếp, mời Chúa và các môn đệ dùng bữa. Có lẽ Chúa cũng muốn chúng ta, nhờ phép lạ đời thường, ra đi phục vụ những người xung quanh, nhất là những người thân cận, những người cạnh bên, những người trong gia đình, hàng xóm láng giềng của mình.

Lạy Chúa Giêsu, giữa những bận bịu của cuộc sống, giữa những lo toan của cuộc đời, xin giúp mỗi trưởng gia đình chúng con, những con người chênh mảng, biết nhận ra sự lạ lùng, diệu kỳ nơi những phép lạ rất đời bình thường mà Chúa đã và đang thực hiện nơi cuộc đời chúng con. Nhờ thế, chúng con biết mang tình yêu của Người đến với những người xung quanh ngang qua việc dẫn thân phục vụ của từng người chúng con.

*** Gợi ý suy niệm và chia sẻ:**

- Tôi có tin Thiên Chúa đã thực hiện nhiều lần “tác động - đụng chạm” nơi tôi hay không?
- Thiên Chúa đã và đang thực hiện những phép lạ nào trong cuộc đời tôi ngay lúc này?
- Tôi đã gặp gỡ và khám phá ra Thiên Chúa như thế nào ngang qua những phép lạ ấy?

III- CẦU NGUYỆN CHO CÁC THÀNH VIÊN MỚI QUA ĐỜI:

- 1- Giuse Bùi Minh Cường - Họ Khe Mo, xứ Thái Nguyên
- 2- Giuse Nguyễn Văn Khanh - Họ La Dao, xứ La Tú
- 3- Giuse Ngô Văn Hòa - Họ nhà xứ Tân Cương
- 4- Phêrô Nguyễn Văn Thọ - Họ Tam Giang, xứ Thái Nguyên
- 5- Giuse Nguyễn Văn Lác – Họ nhà xứ Đại Lãm
- 6- Giuse Nguyễn Văn Dầu – Họ nhà xứ Đại Lãm
- 7- Đaminh Nguyễn Văn Tường – Họ nhà xứ Yên Lễ
- 8- Giuse Nguyễn Đức Tòng - Họ nhà xứ Tử Nê
- 9- Giuse Nguyễn Văn Tứ - Họ Hương La, xứ Tử Nê
- 10- Vicentê Nguyễn Văn Doãn - Họ nhà xứ Lập Trí
- 11- Giuse Nguyễn Văn Hồng - Họ nhà xứ Bến Đông
- 12- Phêrô Nguyễn Văn Bình - Họ Trung Xuyên, xứ Trung Xuân
- 13- Giuse Nguyễn Văn Thuận – Nhà xứ Đại Điền
- 14- Giuse Phan Văn Đoàn - Nhà xứ Yên Mỹ

IV- HỌC TẬP: GIÁO LÝ HỘI THÁNH CÔNG GIÁO

CON NGƯỜI ĐÁP LỜI THIÊN CHÚA: NHỮNG ĐẶC TÍNH CỦA ĐỨC TIN (tiếp theo)

Cuối cùng, vì đức tin là sự gắn bó toàn diện con người với Thiên Chúa, nên không thể chỉ ngưng lại ở những hiểu biết suông mà phải dẫn tới hành động. Chính vì thế, thánh Gioan nói đến việc “thực thi chân lý” và thánh Gia-cô-bê gọi “đức tin không có hành động thì quả là đức tin chết” (Gc 2,17). Người tín hữu luôn luôn tự cảnh giác vì Lời Chúa nói: “Không phải bất cứ ai thưa với Thầy: Lạy Chúa! Lạy Chúa!” là được vào Nước Trời cả đâu. Những chỉ ai thi hành ý muốn của Cha Thầy là Đấng ngự trên trời mới được vào mà thôi” (Mt 7,21). Đức

tin như ta vừa tìm hiểu là đòi hỏi cần thiết để được cứu độ, như Đức Giêsu đã nói với các môn đệ khi Ngài từ cõi chết sống lại "Anh em hãy đi khắp tứ phương thiên hạ, loan báo tin mừng cứu độ cho mọi loài thọ tạo, Ai tin và chịu phép Rửa sẽ được cứu độ, còn ai không tin, sẽ bị kết án" (Mc 16,15-16). Ôn cứu độ ấy sẽ hoàn thành trong ngày sau hết nhưng ngay từ bây giờ, đức tin cho ta nếm hưởng ánh sáng vĩnh cửu, "bảo đảm cho những điều ta hi vọng" (Dt 11,1). Vì thế, đức tin là khởi điểm của cuộc sống vĩnh hằng.

Lm. Đặc trách HTGD GPBN
Fx. Nguyễn Văn Huân